

Fašizam



Danas u svijetu sve je više vlada kojim upravlja korporalna plutokratija, a s tim u vezi moramo se podsjetiti na to da je otac modernog fašizma, Duce Benito Musolini, definisao fašizam kao - korporatizam.

Riječ fašizam potiče od latinske riječi "Fasces," koja označava snop ili svežanj štapova, koji su svi zajedno povezani. Individualni štapovi (strelice, stabljike žita...itd.) predstavljaju građane, dok sam snop kao cjelina predstavlja državu. Poruka ove metafore bi bila da je snop taj koji je značajan a ne pojedinačni štapovi. S obzirom da je ovo i jedan od simbola tzv. iluminata, često ćemo ga naći na grbovima i državnim znamenjima mnogih zemalja koje su pod njihovom kontrolom.

S tim u vezi, realno je očekivati da će fašizam predstavljati glavnu idejnu filozofiju tzv. novog svjetskog poretka, kojeg su nam ove sile pripremile.

Fašizam, osim političke, ima i svoju ekonomsku komponentu.

Mi danas pojam fašizam vežemo isključivo za Njemačku kao i njenu politiku antisemitizma, međutim, moramo imati na umu da je lažno optuživanje, proganjanje i likvidacija nepoželjnih individua i grupa dio svakog fašizma a ne samo njemačkog. Ta filozofija ima i svoju ekonomsku dimenziju koja je između dvadesetih i tridesetih godina prošlog vijeka u Evropi bila poznata kao – korporatizam, koji je činio suštinski sastojak Musolinijeve i Hitlerove tiranije.

Međutim, korporatizam nije bio toplo prihvaćen samo u Njemačkoj i Italiji 30-tih godina prošlog vijeka, on je naišao na plodno tlo i u drugim evropskim zemljama, pa čak i u SAD-u. On je takođe podrazumijevao ukidanje mnogih prava radnicima i prebacivanje finansijskih sredstava u ruke onih koji ih kontrolišu, a ne onih koji privređuju.

Mussolini je zagovarao ideju da nije prirodno to da vlada štiti individualna prava: Suština fašizma, vjerovao je on, je u tome da vlada treba da bude gospodar ljudima a ne njihov sluga...

Dr. Lawrence Britt, naučnik i politolog, u jednom svom eseju po imenu "Da li je ko za fašizam?," navodi socijalne i političke osobine koje su karakteristične za fašističke režime. Upoređujući Hitlera,

Musolinija, Franka, Suharta i Pinočea, on je došao do sljedećih 14 specifičnih obilježja fašističkih režima." (Iz magazina: Free Inquiry magazine, Vol. 23, Br. 2.):

1. Snažan i stalan nacionalizam

Fašistički režimi teže ka neprestanom korištenju patriotskih slogana, parola, simbola, pjesama i drugih parafernalija. Zastave se viđaju svugdje, kao i simboli i grbovi na odjeći i svim javnim mjestima.

2. Omalovažavanje ljudskih prava

Zbog straha od neprijatelja i potrebe za sigurnošću, ljudi koji žive pod fašističkim režimom su uvjereni da u nekim slučajevima ljudska prava mogu biti ignorisana, kad se za tako nešto ukaže "potreba". Oni će tako imati tendenciju da ne primjećuju ili čak da odobravaju mučenja, masovne egzekucije, dugogodišnje zatvaranje ljudi itd...

3. Identifikacija neprijatelja/žrtvenih jaraca kao faktor za ujedinjenje

Ljude se zaražava patriotskom groznicom uz pomoć potrebe za eliminacijom onoga što se smatra zajedničkom opasnošću ili neprijateljem: rasne, etničke ili vjerske manjine; liberali; socijalisti, teroristi, itd...

4. Vojna nadmoć

Čak i kad postoji mnogo unutrašnjih ekonomskih problema, vojsci se dodjeljuje neproporcionalno veliki dio finansijskih sredstava, dok se unutrašnji problemi zapostavljaju. Vojska i vojna služba se veličaju.

5. Favorizacija polova

U vladama fašističkih nacija muškarci uveliko dominiraju. Pod fašističkim režimom tradicionalne uloge polova su mnogo rigidnije. Protivljenje abortusu raste, isto kao i homofobija.

6. Kontrolisani masovni mediji

Mediji su u nekim slučajevima direktno kontrolisani od strane vlade, a u drugim, mediji su kontrolisani indirektno uz pomoć raznih vladinih regulativnih mjera, kao i simpatizera vlade koji u medijima rade kao voditelji, direktori itd. Cenzura je sasvim uobičajena, pogotovo za vrijeme rata.

7. Opsesija nacionalnom bezbjednošću

Vlada koristi strah kao sredstvo za motivaciju narodnih masa.

8. Religija i vlada su isprepleteni

Vlade fašističkih zemalja trude se da koriste onu religiju koja je najšire zastupljena kao alatku za manipulaciju javnog mnjenja. Vladini političari često koriste religijsku retoriku i terminologiju, čak i kad su osnovne religijske postavke dijametralno suprotne vladinim mjerama i aktivnostima.

9. Korporativna moć je zaštićena

U fašističkim nacijama, industrijska i poslovna aristokratija je često ta koja postavlja lidere na vlast, stvarajući tako jednu uzajamno korisnu vezu između privrede i vlade, kao i moćnu elitu.

10. Ugušivanje radničke sile

Organizovane radničke sile predstavljaju jedinu istinsku prijetnju fašističkoj vladi i to je upravo razlog zašto se radničke unije potpuno eliminišu ili ugušuju.

11. Omalovažavanje intelektualaca i umjetnosti

Fašističke nacije teže ka promociji i toleranciji otvorenog neprijateljstva prema višim nivoima obrazovanja i akademiji uopšte. Tako nije nimalo neobično da se profesori i drugi akademici cenzurišu, pa čak i hapse. Otvoreno se napada slobodno izražavanje u umjetnosti a vlade odbijaju da finansiraju umjetnost.

12. Opsesija zločinom i kaznom

U fašističkim režimima, policiji se daju skoro bezgranična ovlaštenja kod primjenjivanja zakona. Ljudi često imaju tendenciju da ne primjećuju policijsko nasilje a takođe i da se odriču od svojih građanskih prava u ime patriotizma. U fašističkim nacijama, u mnogim slučajevima postoji jedna nacionalna policijska sila sa virtualno neograničenim ovlaštenjima.

13. Kronizam i korupcija

Fašistički režimi su skoro uvijek predvođeni od strane grupe prijatelja i saradnika koji jedan drugog naizmjenično postavljaju na različite vladine funkcije i pozicije a vladinu moć i autoritet koriste kako bi zaštitili svoje prijatelje od odgovornosti. Za fašističke režime nije neobično da se nacionalna bogatsva otuđuju, odnosno, otvoreno krađu, te tako prelaze u ruke vladinih službenika.

14. Lažiranje izbora

U nekim slučajevima izbori su potpuna sprdačina. U drugim, oni se manipulišu uz pomoć orkestriranih kampanja blaćenja opozicionih lidera, pa čak i njihovom fizičkom likvidacijom. Fašisti se takođe koriste zakonima kako bi se kontrolisalo glasačko tijelo, granice političkog područja i manipulirali mediji. Za fašističke nacije je karakteristično to da koriste pravni sistem za manipulaciju ili kontrolu izbora.

Ova lista bi trebala biti poznata studentima političkih nauka. Međutim, ona bi takođe trebala biti poznata i onima koji studiraju religiju, jer mnogo toga oslikava društvena i politička zbivanja kod religioznog fundamentalizma širom svijeta.

Za nas bi bilo pravilno i korisno da shvatimo fundamentalizam kao religiozni fašizam, a fašizam kao politički fundamentalizam.

Sada se samo možemo zapitati koliko u zemlji u kojoj živimo ima ovih elemenata fašizma, odnosno, koliko smo blizu Novom svjetskom poretku?!